

og at det ikke vilde være let at anstille det. Naar det ærede Medlem siger, at han til en vis Grad har personlig Sympati for Rovfugle, saa har jeg lidt ondt for at følge ham paa dette Omraade. Jeg ved nok, at det er skønne og herlige Fugle at se til; men vil man nævne Eksempler paa grusomme og skadelige Dyr, saa skal man nævne Rovfuglene. Det ærede Medlem vil vist vide, at der er adskillige af disse Rovfugle, som altid begynde med at flette Djnene ud paa det Dyr, som de jage! Det er i høj Grad skadelige og grusomme Dyr, og nogle af dem maatte man sætte Pris paa at se udrydde eller i hvert Fald i høj Grad forfulgte! Det ærede Medlem har vist i Aar været med til at stemme for et Lovforslag, som gaar ud paa at udrydde Ravnene paa Færøerne, og hvis det ærede Medlem vil gøre sig nærmere bekendt med Motiverne til dette Lovforslag og Baa-visningen af, hvilket skadeligt og grusomt Dyr Ravnene er i Forhold til de mindre Fugle, tror jeg, han snildkommen maa sympatisere med Forsølgningen af den Slags Dyr. Jeg kan ikke erkende, at man i lige saa høj Grad skal frede grusomme og skadelige Dyr som nyttige. Saa interessant det derfor vilde være at anstille et Forsøg med et Fristed et eller andet Sted her i Landet for Fugleverdenen og Vildtet i det hele taget, tror jeg dog, en saadan Bestræbelse vilde føre til et meget beklageligt Resultat for den Del af Fugleverdenen, man nærmest har Sympati for. Naturligvis staa dette i en noget løs Forbindelse med Lovforslaget. Med al Anerkendelse af det ærede Medlems Interesse for Fugleverdenen tror jeg dog, at man maa have visse praktiske Regler for Dje, og de, det maa gaa ud over, er Rovfuglene, der absolut ere de skadeligste og grusomste Dyr.

Forslagsstilleren (Bluhme): Jeg vil takke den højtærede Minister for den dog til Dels imødekommende Maade, hvorpaa han har modtaget Lovforslaget. Jeg tør vel altsaa haabe, at det skal kunne lykkes at faa det ført igennem. Jeg vil villig indrømme, at en halv Mil maaste er for meget; men jeg skal dog bemærke, at det er en halv Mil fra Fugleøjerne, som ligge et Stykke inde paa Land, saa at den halve Mil næppe vil naa over til den anden Øst-

alligevel. Men imidlertid den ærede Minister, at Afstanden bør indskrænktes noget, saa kan det jo maaste ogsaa gøres, Hovedbetingelsen er, at Fuglene fredes paa Øst-siden af Øen.

Jeg glemte at udtale mig over for det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkrets (Pingsels) Bemærkninger med Hensyn til Sagt paa Sælhundene. Det forekommer mig heller ikke, at denne hans Kritik af Forslagets Ordlyd var rammende; thi naar der staa „Fredning af Søfugle omkring Fano“, og det samtidig lyder paa, at al Sagt er forbudt fra Stranden eller i Vaad, er det selvfølgelig ogsaa forbudt at stude paa Sælhundene. Al Sagt er forbudt, for at man kan frede Søfuglene. I øvrigt maa jeg ogsaa tilføje en Ting, og det er, at det ikke er aldeles uden Præcedens i Lovgivningen, at man søger fredet saaledes paa Søterritoriet. Der eksisterer blandt andet Fredningsbestemmelser paa Island, som sige, at paa Steder, hvor Fisterne sætte Garv ud for at fange Sælhundene, skal det i en halv Mils Afstand være forbudt at stude, og lignende Bestemmelse er der for Reister til Fredning paa Øen af Fuglebjergene paa Færøerne. Jeg haaber derfor, at det vil være muligt at føre noget lignende igennem her; da jeg tror, det vil være til Nytte for Øen og Virkeligheden til Skade for ingen. Naar jeg har ment, at Vadestedernes større Konflukt vilde skabe større Ufred, saa ligger det deri, at der upaatvilelig ud paa Østeraaret er Gæster og vil komme flere Gæster af saadanne Folk til Øen og til Omegnen, som interessere sig for Sagt paa Øen, det er sikkert, ligesom det er givet, at den Ufred der finder Sted omkring Øen paa Øen, tør siges at komme netop væsentlig fra den Slags Skytter, Folk, der drive Jagten som Sport, og mindre fra dem, som søge Erhverv derved. Søndagsjægere tror jeg i det hele taget, ere temmelig meget at frygte her som andet Steds.

Pingel: Jeg vil blot over for den ærede Forslagsstiller sige, at den Maade, hvorpaa han har besvaret mine Indvendinger, forekommer mig tilfredsstillende. Den højtærede Indenrigsminister vil jeg takke for, at han tog Hensyn til de Bemærkninger